

Sygn. akt: V U 201/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Grzempa

Protokolant: Kamila Skorupska

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2016 r. w Słupsku

sprawy z (...) M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 27.04.2015 r., znak sprawy: (...) 1-07- (...) -WP

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. i przyznaje ubezpieczonej B. M. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 3.028 zł (trzy tysiące dwadzieścia osiem złotych) tytułem 4% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 12.12.2014 r.

Sygn. akt VU 201/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej B. M. jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem z dnia 12.12.2014 r, z uwagi na to, że ubezpieczona doznała urazu przed rozpoczęciem pracy, tj. na stopniu schodów podczas pokonywania drogi do szatni przed podpisaniem listy obecności i nie miał związku z wykonywaniem zwykłych czynności.

Ubezpieczona B. M. w odwołaniu od powyższej decyzji wniosła o jej zmianę i przyznanie jej jednorazowego odszkodowania. W uzasadnieniu podniosła, że zdarzenie miało miejsce na terenie zakładu pracy zatem powinno zostać uznane jako wypadek przy pracy.

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych, wskazując, że ubezpieczona nie uległa wypadkowi przy pracy, ponieważ wypadek jakiemu uległa nie pozostaje w związku z wykonywaną pracą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. M. jako pracownik (...) Sp. z o.o. w K. w dniu 12.12.2014 r. około godziny 06.00. upadła ze schodów idąc w kierunku szatni – będąc na terenie zakładu pracy.

Pracodawca uznał zdarzenie jako wypadek przy pracy.

bezsporne oraz dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy Nr (...) (k. 35-38 w aktach ZUS)

W wyniku wypadku B. M. doznała urazu – złamania kostki bocznej prawej. Doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 %.

dowód: opinia sądowo-lekarska (k. 13).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym w niniejszej sprawie było to, że do wypadku w dniu 12 grudnia 2014 r. doszło przed przystąpieniem przez ubezpieczoną do pracy oraz że omawiane zdarzenie miało miejsce na terenie zakładu pracy. Organ rentowy powyższych okoliczności nie kwestionował.

Spornym natomiast był charakter zdarzenia, czy zdarzenie to należy zakwalifikować jako wypadek przy pracy. Organ rentowy twierdził bowiem, że do wypadku nie doszło podczas wykonywania pracy, w drodze do szatni.

Definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673), zwaną dalej „ustawą wypadkową”. Zgodnie z powołanym przepisem, za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Zważyć należy, iż „ustawa wypadkowa” obecnie nie przewiduje pojęcia wypadku w drodze do pracy lub z pracy. Pojęcie takie znajduje się w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (D.zU. Nr 39, poz. 353).

Zgodnie z art. 57 b ust. 1 powołanej ustawy, za wypadek w drodze do pracy lub z pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w drodze do lub z miejsca wykonywania zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia rentowego, jeżeli droga ta była najkrótsza i nie została przerwana.

Natomiast art. 57 b ust. 2 stanowi, że drogą do pracy lub z pracy, oprócz drogi z domu do pracy lub z pracy do domu jest również droga do miejsca lub z miejsca innego zatrudnienia lub innej działalności stanowiącej tytuł ubezpieczenia rentowego, zwykłego wykonywania funkcji lub zadań zawodowych albo społecznych, zwykłego spożywania posiłków, odbywania nauki lub studiów.

Poza sporem było, iż zdarzenie, które miało miejsce w dniu 12 grudnia 2014 r. spełniało warunki definicji wypadku przy pracy takie jak, nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna zdarzenia, wystąpienie u ubezpieczonej urazu oraz uszczerbek na zdrowiu.

Spór dotyczył jedynie tego czy do zdarzenia doszło w związku z pracą. Zatem należało ustalić czy za wypadek przy pracy można uznać zdarzenie, do którego doszło na terenie zakładu pracy, ale jeszcze przed podjęciem czynności pracowniczych.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela podgląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 sierpnia 1978 r. (III PZP 10/78, OSNCP 1979/2, poz. 30), w którym wskazano, iż dla rozstrzygnięcia czy zdarzenie jest wypadkiem przy pracy zasadnicze znaczenie ma wyjaśnienie co należy rozumieć przez określenie „w związku z pracą”. W orzeczeniu tym SN opowiada się za szerszym rozumieniem tego pojęcia uznając za wypadek w pracy zdarzenie jakie miało miejsce, np. przy wysiadaniu z osinobusu zakładowego przewożącego pracowników do pracy.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanego orzeczenia wskazuje, że „ustawa wypadkowa” nie wymaga, aby omawiany związek musiał odnosić się bezpośrednio do samego świadczenia pracy. Wskazuje na to sformułowanie: „związek

z pracą”, a nie „związek ze świadczeniem pracy”. W tych warunkach należy stwierdzić, iż przepis pojęcia związku przyczynowego z pracą nie ogranicza tylko do zdarzenia pozostającego w bezpośredniej łączności ze świadczeniem pracy. Związek ten ma miejsce z reguły wówczas, gdy zdarzenie wywołujące uszczerbek na zdrowiu pracownika, nastąpiło po przekroczeniu przez niego bramy zakładu pracy, choćby nawet w tym czasie pracownik pozostawał poza swym stanowiskiem roboczym.

Nadmienić należy, iż powyższa uchwała dotyczyła poprzednio obowiązującej „ustawy wypadkowej” z 1975 r., jednakże pozostaje aktualna również na gruncie obecnej ustawy.

Związek pomiędzy nagłą i zewnętrzną przyczyną wypadku, a pracą polega na miejscowym i czasowym, bądź funkcjonalnym powiązaniu przyczyny danego uszczerbku na zdrowiu pracownika z wykonywaniem czynności zmierzających do realizacji zadań pracodawcy, do których pracownik zobowiązał się w umowie o pracę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 1997 r., II UKN 245/97, OSNAPiUS 1998/12, poz. 370)

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, do uznania zdarzenia za wypadek przy pracy wystarczające jest istnienie samego związku miejscowego.

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie pomiędzy przyczyną wypadku a pracą zaistniał związek miejscowy. Organ rentowy nie kwestionował bowiem tego, iż do wypadku doszło na terenie zakładu pracy. Kwestionował jedynie możliwość zaliczenia takiego wypadku do wypadku przy pracy, z uwagi na jego wystąpienie nie w trakcie świadczenia pracy.

Z uwagi na powyższe, Sąd uznał, iż zdarzenie jakie miało miejsce w dniu 12 grudnia 2014 r. miało charakter wypadku przy pracy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 „ustawy wypadkowej” ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy.

Celem ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznała ubezpieczona, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Biegły sądowy badając B. M. rozpoznał u ubezpieczonej złamanie kostki bocznej prawej.

W związku z powyższym biegły uznał, iż ubezpieczona doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 %, stosownie do pkt 162a tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Do powyższej opinii nie wniesiono zastrzeżeń.

W ocenie Sądu opinia sądowa jest w pełni miarodajna dla poczynienia istotnych ustaleń w sprawie. Biegły w sposób wyczerpujący, jasny, rzeczowy i logiczny uzasadnił swoją opinię, po uprzednim zapoznaniu się z aktami sprawy, zbadaniu ubezpieczonej i przeprowadzeniu wywiadu lekarskiego.

Nadto opinia została wydana przez biegłego posiadającego odpowiednie kwalifikacje i wiadomości specjalne.

Według załącznika do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 2002, Nr 234, poz. 1974) procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu za ograniczenie ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych stopy (w następstwie wykręcenia, zwichnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp.) – w zależności od ich stopnia i dolegliwości w pkt 162a (bez zniekształceń) wynosi od 1 do 15 %.

W związku z powyższym Sąd uznając odwołanie ubezpieczonej B. M. za uzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy

pracy w wysokości 3 028 zł stanowiącą równowartość 4 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Kwotę odszkodowania Sąd ustalił na podstawie Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2015, poz. 251). Przepisy te stanowią, iż w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 31 marca 2016 r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynoszą 757 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12. ust. 1 Ustawy wypadkowej), co za 4% uszczerbku na zdrowiu daje kwotę 3 028 zł.